

Diumenge, 20 de març de 2005

Ernest Benach

El Parlament de Catalunya

El 20 de març de 1980, 2.725.558 ciutadanes i ciutadans de Catalunya varen anar a dipositar el seu vot a les urnes per tal d'escollir els representants polítics al Parlament de Catalunya. Havien passat gairebé 48 anys des de l'única oportunitat que havien tingut els homes, només els homes, d'aquest país de fer-ho. Per primera vegada en la història de Catalunya, totes les dones i els homes majors d'edat, lliures, podien votar i elegir les persones que impulsarien i controlarien el govern de la Generalitat, que debatrien l'actuació política, que legislarien a Catalunya.

Enguany, per tant, commemorem els 25 anys del restabliment del Parlament de Catalunya, la seu del poder legislatiu català.

Cal dir que els seus orígens es remunten molt més enrere en el temps. La nostra és una institució històrica que neix al segle XIII, és abolida al segle XVIII i reneix l'any 1932 de la mà de Francesc Macià, arran de les negociacions amb el govern espanyol en els primers dies de la Segona República. Paralitzada entre el 1934 i el 1936 a causa dels Fets d'Octubre, l'esclat de la Guerra Civil va tornar a posar-li obstacles, i amb la victòria dels militars colpistes i l'establiment del règim franquista es va mantenir viva testimonialment gràcies a la fermesa dels diputats catalans a l'exili.

Històrica i emotiva és la carta que Francesc Ferreres i Duran, successor de Lluís Companys, Joan Casanovas, Josep Irla, Antoni Rovira i Virgili i Manel Serra i Moret com a president del Parlament, adreçada de Mèxic, el 15 de març de 1980, al president del Parlament de Catalunya, cinc dies abans de saber qui en seria escollit, tot renunciant al seu càrrec i acatant la legitimitat de la institució restablerta.

Com es pot veure, l'accidentada història de la institució camina en paral·lel a la de la nostra nació i, com ella, ha aconseguit mantenir-se viva i renéixer una i altra vegada malgrat les prohibicions i els intents que hi ha hagut de fer-la desaparèixer.

Des del mes d'abril de 1980 la cambra legislativa catalana ha tornat a ser el centre polític del nostre país. Diputades i diputats de diferents partits, ideologies, edat i condició social, han portat la veu del poble a la seu del Parlament, al Parc de la Ciutadella de Barcelona, per tal de gestionar els conflictes que tota societat genera, d'impulsar lleis i propostes d'acció de Govern, d'interpel·lar els governants i de controlar-ne l'actuació, donar-hi suport o mostrar-hi oposició.

Han estat 25 anys plens de bons i mals moments, de tensions i d'acords, de sorpreses i rutines, de divisió i

unitat, com a qualsevol casa, com la vida mateixa. Però sempre fent ús del diàleg, del seny català; sempre conscients que aquest és un país de llibertat de pensament, de pluralitat ideològica, expressada en una pluralitat de partits que ha donat lloc a diferents majories i minories parlamentàries. Presidits pels meus antecessors, els molt honorables Heribert Barrera, Miquel Coll i Alentorn, Joaquim Xicoy, Joan Reventós i Joan Rigol, les diputades i diputats han dedicat temps i esforços a fer de la nostra cambra un espai on s'han trobat el respecte, la solemnitat, el rigor i molta, molta feina.

Ara és, doncs, moment de celebració i de fer repàs, però sempre amb projecció de futur. Ens cal recordar el passat ?el jovent d'avui en dia ha nascut ja en democràcia, sense haver de patir la persecució de la llengua i la identitat catalanes? per no oblidar d'on venim i poder veure amb els ulls del present el que han sigut aquests 25 anys, per tal de valorar-ne els fets, encarar amb coneixença el moment actual i els escenaris de futur, i estimar el que és nostre.

Amb voluntat d'impulsar el record del que han estat aquests 25 anys i situar la nostra institució en el marc històric i social del país, hem estat preparant tota una sèrie d'actes i iniciatives, entre els quals cal destacar una exposició commemorativa que veurà la llum el proper mes d'abril a la seu del Parlament i que al llarg de gairebé dos anys, recorrerà diferents poblacions del país per tal que la història i la significació de la cambra legislativa catalana arribi a tot el territori.

És el nostre anhel aconseguir que tot Catalunya faci seva aquesta celebració, com no pot ser d'una altra manera, ja que es tracta de l'aniversari de la casa del poble, de l'espai de trobada, de debat i de diàleg, on la veu de la ciutadania es fa verb, on es discuteix i es decideix la política del nostre país.

I, al mateix temps, a aquells que som escollits pel poble per representar-lo políticament, pensar en aquests 25 anys ens pot ser útil per tal de no perdre la perspectiva davant de determinades situacions. Recordar el passat, el que ens ha costat de mantenir viva la institució, la molta feina que hem fet entre tots els diputats i diputades de tots els partits ?ja sigui des de la majoria que dóna suport al Govern o des de la minoria que és a l'oposició?, ens pot servir per recordar que per sobre dels conflictes i les situacions a curt termini, d'enquestes i de corrents d'opinió, hi ha el present i el futur de tot un poble, que en bona part depèn d'allò que diem i fem al Parlament de Catalunya.

(Publicat a *El Periódico de Catalunya*)
